

Praksa Evropskog suda za ljudska prava od 7. i 9. aprila 2026. godine¹**Cekić v. Serbia** (br. 19083/20), 7.4.2026. godine**Nema povrede člana 3. Ek**

Podnosilac predstavke je Miloš Cekić, državljanin Srbije. Trenutno služi kaznu zatvora u Kazneno-popravnom zavodu Požarevac-Zabela (Srbija) zbog razbojništva.

Predmet se odnosi na uslove pritvora g. Cekića tokom izdržavanja prvog dijela kazne zatvora u Kazneno-popravnom zavodu Sremska Mitrovica i adekvatnost medicinskog tretmana koji je tamo primio.

Pozivajući se na član 3. (zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja) Evropske konvencije o ljudskim pravima, g. Cekić se žali da je bio pritvoren u neadekvatnim uslovima dok je bio u samici i pod pojačanim nadzorom, te da je njegova ćelija tokom pojačanog nadzora bila prenatrpana. Također se žali da je nakon vremena provedenog u tim uslovima obolio od tuberkuloze i da mu nije pružen adekvatan medicinski tretman.

Uzimajući u obzir posebne okolnosti ovog predmeta, Evropski sud nije mogao utvrditi da su nedostaci utvrđeni u preventivnim mjerama, zajedno s materijalnim uslovima pritvora podnosioca predstavke i medicinskom njegom koja mu je stvarno pružena, dostigli prag potreban za utvrđivanje da tužena država nije ispunila svoje materijalne obaveze prema članu 3. Konkretno, podnosilac predstavke nije pokazivao simptome koji ukazuju na tuberkulozu prilikom prijema ili tokom brojnih medicinskih pregleda koji su uslijedili. Čim se pojavila sumnja, odmah je izoliran i liječen, a liječenje se pokazalo učinkovitim, bez recidiva i funkcionalnog respiratornog oštećenja.

Evropski sud je ispitao i navod podnosioca predstavke da domaći građanski sudovi nisu utvrdili da li je obolio od tuberkuloze u zatvoru. Evropski sud je ponovio da član 3. nameće proceduralnu obavezu razjašnjavanja okolnosti oboljevanja od zaraznih bolesti u pritvoru. Evropski sud je primjetio da je osporeni građanski postupak trajao približno šest godina i da je prošlo skoro pet godina prije nego što je sačinjen izvještaj vještaka. Međutim, Evropski sud nije mogao zanemariti činjenicu da se podnosilac predstavke nije žalio na dužinu tog postupka. Dalje je primijetio da su se domaći sudovi prvenstveno oslanjali na zatvorski izvještaj u kojem se navodi da nijednom drugom zatvoreniku u Zatvoru u Sremskoj Mitrovici nije dijagnosticirana tuberkuloza 2009. godine, a taj izvještaj nije uključen u spis predmeta. Podnosilac predstavke je bio pritvoren u srbijanskim zatvorima i prije te godine, a neki od njegovih zahtjeva za pojašnjenje i dodatne dokaze su odbijeni. U tom smislu, Evropski sud je primijetio da je u svojoj građanskoj tužbi podnosilac predstavke eksplicitno tvrdio da je bio zaražen tuberkulozom dok je bio u samici i pod pojačanim nadzorom 2009. godine. U tim okolnostima, i uzimajući u obzir dostupne materijale u cjelini, Evropski sud je smatrao da nedostaci u građanskom postupku nisu bili takvi da bi spriječili domaće sudove da se pozabave suštinom navoda podnosioca predstavke i da nisu dovoljni da otkriju kršenje člana 3. u njegovom proceduralnom dijelu.

Evropski sud je zaključio da nije došlo do kršenja člana 3. Konvencije u vezi sa pritužbama podnosioca predstavke u vezi sa njegovom zarazom tuberkulozom i adekvatnošću medicinskog tretmana pruženog za tu bolest.

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

Novák v. the Czech republic (br. 6656/24), 9.4.2026. godine**Povreda člana 8. Ek**

Podnosilac predstavke je gospodin Stanislav Novák, državljanin Češke Republike, rođen 1989. godine, sa prebivalištem u Brnu.

Predmet se odnosi na spor između gospodina Nováka i njegove bivše supruge u vezi sa starateljstvom nad njihovim dvjema kćerkama, rođenim 2014. i 2018. godine. Nakon razvoda bračnih partnera 2021. godine, oni su se u početku sporazumjeli o zajedničkom starateljstvu. Međutim, majka je naknadno zatražila isključivo starateljstvo i preselila se u Prag, udaljen približno 200 kilometara od Brna. Svi pokušaji gospodina Nováka pred domaćim sudovima da spriječi preseljenje djece ostali su bez uspjeha.

Pozivajući se na član 8 Konvencije (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života), podnosilac predstavke se žali na odluku apelacionog suda iz 2023. godine kojom je majci dodijeljeno isključivo starateljstvo, uz istovremeno ograničavanje njegovih prava na kontakt sa djecom. On naročito tvrdi da su sudovi dopustili da ishod postupka bude određen protekom vremena, umjesto da isprave proizvoljnu odluku majke o preseljenju djece.

Evropski sud je utvrdio da donošenje odluka nacionalnih sudova u ovom slučaju nije postiglo pravičnu ravnotežu između svih uključenih interesa, imajući u vidu šta je najbolje rješenje za djecu. Konkretno, odluke su zanemarile ključnu važnost hitnog rješavanja pitanja koja se tiču djece, nisu uzele u obzir očiglednu predanost oca svojim kćerkama i na kraju su dali legitimitet nezakonitoj odluci majke da ih preseli.